

Scris de PetruRomasan pe 26 noiembrie 2018, 16:42

Trista aniversare a unei mari izbanzi

In urma cu doar cateva zile, ministrul roman de Externe in functie, veteranul Teodor Melescanu, i-a strans pe fostii ministri de Externe, incepand probabil cu Sergiu Celac, primul numit dupa Revolutie, intr-un conclav determinat de agravarea evidenta a relatiilor internationale, poate si de aniversarea centenarului Unirii. Tot foarte recent s-a stins din viata, la doar 57 de ani, unul dintre cei mai apreciati diplomati romani, Mihnea Constantinescu, sef de cabinet si consilier pentru cinci prim-ministri postdecembristi.

Adrian Severin, si el fost ministru de Externe, a publicat un scurt si consistent raport in care detaliaza dificultatea de a face politica externa pentru Romania postcomunista, post-Ceausescu. intr-un text foarte ofensiv („Nevoia solidaritatii nationale in vremea fragmentarii globale”), Adrian Severin ajunge cu analiza si sinteza aproape la zi, dupa care... nimic. Viziunea actiunii concrete a fostului ministru se stinge. Desi pare sa vorbeasca despre lucruri actuale, fostul ministru descrie mai degraba actiunea lui din trecut. Prezentul este, intr-adevar, foarte greu de instrumentat.

Si nu e deloc intamplator. Pentru ca, dupa al doilea mandat obtinut cu forcepsul si pastrat cu forta externa (vezi referendumul din 2012) al fostului presedinte Traian Basescu, Romania nu pare sa mai aiba vreo politica externa. Scopul celor doua mandate incredintate lui Basescu pare sa fi fost chiar acesta : stingerea oricarei politici externe a tarii noastre. Si poate chiar mai rau. Pentru ca „externii” au venit peste noi, au incercat si de destule ori au reusit sa ne faca si agenda interna. Spre exemplu, tot de curand, ultraliberalul Guy Verhofstadt, supranumit candva „Baby Thatcher”, a venit chiar la Bucuresti sa ne dea obraznic lectii si sa ne vare inca o data pe gat penibilul raport MCV. Putini sunt la Bruxelles inaltii functionari care au tupeul si vehementa lui Verhofstadt. Poate doar reprezentantul micii Olande, comisarul Frans Timmermans, sa-i mai poata sta alaturi.

Ultimii aproape treizeci de ani, cei de dupa caderea regimurilor comuniste din Europa, in URSS in primul rand, echivaleaza cu dereglementarea sistemului bancar si cu triumful ordinii neoliberale, cu mondializarea (globalizarea) care a fost operata prin OMC, FMI, OCDE (din care Romania nu face parte), G20, NATO, UE, BIS (de la Basel) etc. in epoca mondializarii, cu noua sa ordine neoliberală si neoconservatoare, au fost pradatori sau castigatori si pradati sau infranti. Romania concureaza la locul intai al perdantilor in Europa, alaturi, probabil, de Serbia si Grecia, cele doua surori ortodoxe, si, mai larg, alaturi de Libia si Siria, in Nordul Africii si in Orientul Apropiat, pana mai ieri conduse de dictatori prieteni buni cu Ceausescu. Mai bine sa nu mai

insiram ce am pierdut noi si ce au castigat de la noi marii pradatori. Ca si unii mai mici, dar la fel de vorace. Cel mai grav e ca am pierdut o populatie comparabila doar cu cea pierduta de Siria, tara aflata din 2011 intr-un devastator razboi civil, in fapt, un razboi intre marile puteri purtat pe teritoriul sau.

Singurele mari realizari cu care se prezinta Romania la cei 100 de ani de la Marea Unire de la 1918, asa costisitoare cum sunt, par a fi aderarea la NATO si integrarea in UE. in UE cu MCV, fara Spatiul Schengen, dar, din fericire, cu o moneda nationala, chiar daca euroizata in exces de Banca Nationala. Nu e insa deloc clar daca aceste realizari sunt ale noastre sau sunt ale americanilor, germanilor, austriecilor care au venit peste noi ; daca sunt in avantajul nostru sau sunt, mult mai probabil, in avantajul lor. Pentru ca Romania e o tara mare, diversa si foarte bogata. Numai romanii sunt din ce in ce mai saraci. La ora Centenarului nu mai e deloc sigur ca aceste presupuse mari realizari sunt si definitive, eterne. UE si euro scartaie rau din toate incheieturile, iar comunitatea euroatlantica e pusa in discutie (armata europeana, taxe, sanctiuni) de o parte si de cealalta a Oceanului care desparte Europa de America.

Ne lipsesc dramatic autostrazile, caile ferate intretinute, aeroporturi, infrastructura de comunicatii e inca vetusta si blocheaza dezvoltarea economica. Nu avem cateva mari scoli competitive – e unul din motivele pentru care multi tineri dotati sau supradotati le cauta acolo unde le si pot gasi. invatamantul in general a fost maltratata de succesive guvernari impoastore, incompetente si corupte. Spitalele nu par sa fi aderat cu adevarat la UE si nici la lumea contemporana. De altfel, s-a afirmat ca nici nu mai suntem capabili sa construim mari complexe spitalicesti, va trebui sa aducem din strainatate constructori si arhitecti.

La 100 de ani de la Marea Unire si la aproape 2000 de ani de la sfarsitul tragic al lui Decebal, regele Daciei, geografia, cu muntii, campiile, raurile, marea si fluviul, ne este la fel de favorabila. Dar suntem din ce in ce mai slabi, mai instrainati, mai vanduti si mai indiferenti la ce lasam mostenire urmasilor nostri. Fara a inlatura „gunoaiile satelor si mahalalelor” care populeaza de peste 70 de ani clasele conducatoare si fara a aduce in fata adevarati lideri, Romania va putea chiar sa dispara de pe harta. Mizeria politica s-a rostogolit prea multa vreme ca sa putem spera ca lucurile pot fi indreptate de pe o zi pe alta, cu vreo bagheta magica. „Rabdarea strategica”, evocata la intalnirea fostilor ministri de Externe ai Romaniei, ramane inca un concept potrivit pentru dificila perioada pe care o traversam. Alternativa e situatia revolutionara, insurectionala din Franta ultimelor saptamani, a Vestelor galbene (**Gilets jaunes**), care amintesc frapant de **sans-culottes** din Revolutia franceza. Sa fi inceput la Paris noua revolutie antiglobalista care se va intinde peste tot si va ajunge si pana la Prut sau chiar pana la Nistru ?

in afara de faptele marilor nostri inaintasi – Marele Razboi, actiunea diplomatica, tratatele, Marea Unire a Transilvaniei, Crisanei, Banatului, Maramuresului, Basarabiei si Bucovinei cu Regatul Romaniei –, ce mai sarbatoreste la 1 decembrie 2018 marunta, dezbinata si hrapareata clasa politica de la Bucuresti si din tara?

ADRESA: <http://crct.ro/ntEs>